

Viktor Andrejka, polkovnik VKJ

- dodatek k njegovi biografiji v knjigi *Legendarni slovensko obveščevalci* (str. 6)

Max(imilian) Ronge (1874–1953), polkovnik avstro-ogrške vojske, zadnji načelnik Evidenzbureua – vojaške obveščevalne službe AOV. Predvsem je bil izvrsten obveščevalec, ki je tudi odkril, da je bil njegov predhodnik, polkovnik **Alfred Redl**, dvojni agent ruske vojaške obveščevalne službe.

Ker je polkovnik Ronge za vojaško obveščevalno službo izbral in vodil stotnika **Viktorja Andrejka**, navajam iz ruskega spletna prevoda (prevajalec R. K.) njegove knjige »*Špionaža in kontrašpionaža*« tri navedbe v katerih se omenja stotnik Andrejka, in sicer:

Poglavje 18: Italija vstopa v vojno

20. aprila je bil generalštabni polkovnik **Gustav Piffl**, načelnik obveščevalnega oddelka, poslan v Maribor, da organizira delovanje obveščevalnega oddelka jugozahodne fronte. Pri novem poveljniku 5. armade generalu **Svetozarju Borojeviću** je dolžnost načelnika obveščevalnega oddelka v Ljubljani in nato v Postojni prevzel stotnik **Afan**. Stotnik **Viktor Andrejka** je bil imenovan za načelnika premične obveščevalne točke v Gradcu (1914, moja opomba). Kot načelnik obveščevalnega oddelka armadne skupine na Koroškem je ostal inženirski stotnik **Lakom**. Obveščevalna točka v Innsbrucku in pozneje v Bocnu je bila podrejena poveljstvu obrambe Tirolske.

Poglavje 20: Razpad Srbije in Črne gore

Radi upravljanja osvojenih območij sta bili v Beogradu in v Cetinju vzpostavljeni poveljstvi general-gubernatorstva. V Beogradu je novoorganizirani obveščevalni oddelek je prevzel generalštabni major **Wilhelm Stipetić**, ki je vodil obveščevalno službo za časa operacije Makenzena v Srbiji. Vodstvo obveščevalnega oddelka v Cetinju je bilo zaupano stotniku **Andrejki** (1916, moja opomba).

20. Začetek mirovnega gibanja

Po vstopu Italije v vojno sta se naša obveščevalca – major **Lonek** in stotnik **Andrejka** v Gradcu in na Kranjskem – povezala z domačini primernimi za diverzantsko, obveščevalno in protiobveščevalno dejavnost. Vzpostavljeni sta bili obveščevalni točki v Kečahu in v Innichenu za vzhodno Tirolsko. Priliv agentov je bil velik. Med njimi je bilo veliko Slovencev, zlasti še tam, kjer se je nabor odvijal iz vrst žandarmerije in v sodelovanju s podpredsednikom Slovenske ljudske stranke, tudi pripadnikom Kranjske legije – stotnikom (dr. Lovrom, moja opomba) **Pogačnikom**.